

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talatang Apatnapu - Bilang Dalawampu't Anim

Ezekiel Bilang Pito

Jeff Pippenger

2026-08-12

Ang propetikong guhit na aking tinutukoy bilang “ang gulong ni Josias” ay nagsisimula sa paghihimagsik ng sinaunang Israel nang kanilang tanggihan ang Diyos bilang kanilang hari noong 1097 BC. Ang unang tatlong hari (Saul, David, at Solomon) ay kinikilalang naghari nang tig-apatnapung taon, mula 1097 BC hanggang 977 BC. Sa pagkamatay ni Solomon, ang paghihimagsik ni Jeroboam at ng sampung lipi sa hilaga ang nagtatapos sa guhit ng unang tatlong hari, at nagsisimula ng isang guhit ng mga hari sa kapuwa hilagang kaharian at timog na kaharian.

Ang unang tatlong hari ay sagisag ng maraming katotohanan, ngunit isa sa mga gulong ng katotohanan na kaugnay nila ay ang huling tatlong hari ng Juda—si Jehoiakim, si Jehoiachin, at si Zedekias—na siya namang kumakatawan kina Ciro, Dario, at Artajerjes. Sina Ciro, Dario, at Artajerjes naman ay kumakatawan sa kanilang tatlong utos na sumasaklaw mula 516 BC hanggang 457 BC; na siya namang kumakatawan sa tatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat na dumarating noong 1798, Abril 19, 1844, at Oktubre 22, 1844, ayon sa pagkakasunod. Ang kasaysayan ng pagdating ng tatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat ay inuulit hanggang sa pinakatitik sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, sa gayon ay ipinakikilala na ang propetikong linya na nagsisimula sa pagpapahid kay Saul bilang hari ay sumasapit sa wakas nito kapag ang nagtatagumpay na iglesya ay pinahiran sa malapit nang dumating na batas ng Linggo. Kabilang sa linyang iyon ang gulong ni haring Josias, na umaabot pabalik sa paghihimagsik ni Jeroboam sa Bethel at Dan noong 977 BC.

Dalawampu't dalawa

Taglay ni Jeroboam ang sagisag ng dalawampu't dalawa, sapagkat siya ay naghari sa loob ng dalawampu't dalawang taon; sa gayon ay iniuugnay ang kaniyang patotoo sa kasaysayang kinakatawan ng dalawampu't dalawa, na isang sagisag ng pagsasanib ng Pagka-Diyos at ng sangkatauhan, gaya ng inilalarawan ng pangitaing marah ni Daniel sa ikadalawampu't ikalawang araw, at ng bilang na dalawang daan at dalawampu, na doo'y ang bilang na dalawampu't dalawa ay ikapu.

At ang mga araw na pinaghari ni Jeroboam ay dalawampu't dalawang taon: at siya'y natulog na kasama ng kaniyang mga magulang, at si Nadab na kaniyang anak ay naghari na kahalili niya. 1 Kings 14:20.

Ang “at-One-Ment,” na kumakatawan sa pagsasanib ng pagka-Diyos at ng pagkatao, ay ang gawain ni Cristo na nagsimula noong Oktubre 22, o sa ikasampung buwan (Gregorian); ang sampung ulit ng dalawampu't dalawa ay katumbas ng dalawang daan at dalawampu. Si Jeroboam

ay nagtatag ng huwad na mga dambana kapuwa sa Bethel at sa Dan, at samakatuwid siya ay isang sagisag ng huwad na pagsamba ng Linggo kaugnay ng pagsasanib ng iglesia (Bethel: nangangahulugang iglesia) at ng estado (Dan: nangangahulugang paghatol).

Nang magkagayo'y itinayo ni Jeroboam ang Sichem sa bundok ng Efraim, at siya'y tumahan doon; at lumabas siya mula roon, at itinayo ang Penuel. At sinabi ni Jeroboam sa kaniyang puso, Ngayo'y babalik ang kaharian sa sangbahayan ni David: Kung ang bayang ito ay aahon upang maghandog ng hain sa bahay ng Panginoon sa Jerusalem, ang puso nga ng bayang ito ay manunumbalik sa kanilang panginoon, samakatuwid бага'y kay Rehoboam na hari ng Juda, at papatayin nila ako, at muling babalik kay Rehoboam na hari ng Juda. Kaya't ang hari ay sumangguni, at gumawa ng dalawang guyang ginto, at sinabi sa kanila, Sobra na sa inyo ang pag-ahon sa Jerusalem: narito ang inyong mga dios, Oh Israel, na nag-ahon sa inyo mula sa lupain ng Egipto. At ang isa ay inilagay niya sa Bethel, at ang isa ay inilagay niya sa Dan. At ang bagay na ito ay naging kasalanan: sapagka't ang bayan ay yumaon upang sumamba sa harap ng isa, sa makatuwid бага'y hanggang sa Dan. At siya'y gumawa ng isang bahay ng matataas na dako, at naglagay ng mga saserdote mula sa pinakamababang uri ng bayan, na hindi sa mga anak ni Levi. At si Jeroboam ay nagtakda ng isang kapistahan sa ikawalong buwan, sa ikalabinglimang araw ng buwan, na gaya ng kapistahang nasa Juda, at siya'y naghandog sa ibabaw ng dambana. Gayon ang ginawa niya sa Bethel, na naghahain sa mga guyang kaniyang ginawa: at inilagay niya sa Bethel ang mga saserdote ng matataas na dako na kaniyang ginawa. Sa gayo'y naghandog siya sa ibabaw ng dambana na kaniyang ginawa sa Bethel sa ikalabinglimang araw ng ikawalong buwan, samakatuwid бага'y sa buwang inisip ng sarili niyang puso; at nagtakda ng isang kapistahan para sa mga anak ni Israel: at siya'y naghandog sa ibabaw ng dambana, at nagsunog ng kamangyan. 1 Mga Hari 12:25–33.

Sa saligang kasaysayan ng sampung lipi sa hilaga, nagkaroon ng isang paghihimagsik na itinulad na sa pagtangi ng Israel sa Diyos bilang hari, at gayundin sa paghihimagsik ni Aaron at sa ginintuang guya. Ang paghihimagsik ni Aaron ay nasa saligang kasaysayan ng sinaunang Israel at ang kay Jeroboam ay nasa saligang kasaysayan ng sampung lipi sa hilaga. “Line upon line” si Aaron, bilang dakilang saserdote, ay kumakatawan sa iglesia at si Jeroboam, bilang hari, ay kumakatawan sa estado. Ang dalawang saligang paghihimagsik na iyon ay isang guhit na kinabibilangan ng saligang paghihimagsik ng bayan ng Israel sa paghahangad ng isang haring tao.

490

May tatlong yugto na tig-aapat na raan at siyamnapung taon sa banal na kasaysayang kinakatawan sa aklat ni Ezekiel, at ang isa ay may kaugnayan sa mga hari, ang isa naman sa santuwaryo, at ang isa pa sa hukbo. Ang tatlong yugtong iyon ay tumutugma sa paghihimagsik ni Aaron, (ang santuwaryo), ni Saul (ang hukbo), at ni Jeroboam (ang hari). Sa tatlong sagisag na propeta, saserdote, at hari, si haring Saul ang kinikilalang nanghuhula, at si Aaron ang saserdote, at si Jeroboam ang hari.

At nangyari, nang makita ng lahat ng nakakakilala sa kaniya noon pa na, narito, siya'y nanghuhula na kasama ng mga propeta, sinabi ng mga tao sa isa't isa, Ano itong nangyari sa anak ni Kish? Si Saul ba ay kabilang din sa mga propeta? At isa sa mga tagaroon ay sumagot at

nagsabi, Ngunit sino ang kanilang ama? Kaya't naging isang kasabihan, Si Saul ba ay kabilang din sa mga propeta? 1 Samuel 10:11, 12.

Ang matagumpay na iglesya ay binubuo ng isang tatlumpung-taóng-gulang na propeta, isang tatlumpung-taóng-gulang na saserdote, at isang tatlumpung-taóng-gulang na hari, na kinakatawanan ni Ezekiel na nagsimula noong ikatatlumpung taon, ni Jose na nagsimula ng kaniyang paglilingkod sa ikatatlumpung taon, at ni haring David na nagsimulang maghari sa kaniyang ikatatlumpung taon. Ang matagumpay na iglesya ay kinakatawanan sa huling walong kabanata ng aklat ni Ezekiel bilang templo na pumupuno sa lupa, at ang matagumpay na iglesya ay ang Philadelphia, na siyang ikawalong iglesya na mula sa pito.

Ang propetikong linya ni Josias na nagsimula noong 977 BC ay nagtatapos sa nalalapit nang batas ng Linggo. Ang pagdadalisay at pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo na nagsimula noong Disyembre 31, 2023, ay nagsimula nang si Miguel ay bumaba upang buhayin na mag-uli ang dalawang saksi ng Apocalipsis labing-isa. Dumating ang 2023 dalawampu't dalawang taon matapos ang Setyembre 11, 2001, kung paanong ang Alien and Sedition Acts ng 1798 ay dumating dalawampu't dalawang taon matapos ang Declaration of Independence noong 1776. Ang dalawampu't dalawang taong paghahari ni Jeroboam ay nagsimula noong 977 BC nang ang hula tungkol kay Josias ay ipinahayag. Noong panahong iyon, hinarap ng masuwaying propeta ng 1 Hari kabanata labintatlo ang apostasya ni Jeroboam, kung paanong hinarap ni Moises ang apostasya ni Aaron, at ni Samuel ang kapulungan na nagnanais ng isang hari. Ang mga paghaharap na iyon laban sa mga saligang apostasya, na kinakatawan ng mensahe ng masuwaying propeta, ni Moises, at ni Samuel, ay kumakatawan sa malakas na sigaw ng ikatlong anghel sa batas ng Linggo. Ito ang mensahe ng babala na ipinahahayag ng watawat, na kinakatawan sa kasaysayan ni Jeroboam bilang ang hulang tungkol kay Josias na sinamahan ng isang “tanda.”

At narito, dumating ang isang lalake ng Diyos mula sa Juda sa pamamagitan ng salita ng Panginoon sa Betel: at si Jeroboam ay nakatayo sa tabi ng dambana upang magsunog ng kamangyan. At siya'y sumigaw laban sa dambana ayon sa salita ng Panginoon, at nagsabi, O dambana, dambana, ganito ang sabi ng Panginoon; Narito, isang bata ang isisilang sa sambahayan ni David, Josias ang kaniyang pangalan; at sa iyo ay ihahain niya ang mga saserdote ng matataas na dako na nagsusunog ng kamangyan sa iyo, at ang mga buto ng mga tao ay susunugin sa iyo. At siya'y nagbigay ng isang tanda nang araw ding yaon, na nagsasabi, Ito ang tanda na sinalita ng Panginoon; Narito, ang dambana ay mabibiyak, at ang mga abo na nasa ibabaw nito ay mabubuhos. At nangyari, nang marinig ni haring Jeroboam ang pananalita ng lalake ng Diyos, na sumigaw laban sa dambana sa Betel, na iniunat niya ang kaniyang kamay mula sa dambana, na nagsasabi, Hulihi ninyo siya. At ang kaniyang kamay, na iniunat niya laban sa kaniya, ay natuyo, anupa't hindi na niya maibalik iyon sa kaniya.

Ang dambana naman ay nabiyak, at ang mga abo ay nabuhos mula sa dambana, ayon sa tanda na ibinigay ng tao ng Diyos sa pamamagitan ng salita ng Panginoon. At sumagot ang hari at sinabi sa tao ng Diyos, Makiusap ka ngayon sa harap ng Panginoon mong Diyos, at ipanalangin mo ako, upang ang aking kamay ay maibalik sa akin muli. At nagsumamo ang tao ng Diyos sa Panginoon, at ang kamay ng hari ay naibalik sa kanya muli, at naging gaya ng dati. At sinabi ng hari sa tao ng Diyos, Halika sa bahay ko na kasama ko, at magpalakas ka, at

bibigyan kita ng gantimpala. At sinabi ng tao ng Diyos sa hari, Kung ibibigay mo man sa akin ang kalahati ng iyong bahay, hindi ako sasama sa iyo, ni kakain man ako ng tinapay ni iinom ng tubig sa dakong ito: Sapagkat ganito ang iniutos sa akin sa pamamagitan ng salita ng Panginoon, na nagsasabi, Huwag kang kumain ng tinapay, ni uminom ng tubig, ni bumalik man sa gayunding daan na iyong pinanggalingan. Kaya siya'y umalis sa ibang daan, at hindi bumalik sa daang kanyang dinaanan sa pagparoon sa Bethel. 1 Hari 13:1–10.

Ang pagtanggap ng propeta na kumaing kasama ni Jeroboam sa kabila ng alok na “kalahati ng iyong bahay” ay kaayon ng pangako ni Herodes kay Salome ng kalahati ng kaniyang kaharian.

At nang dumating ang isang angkop na araw, na si Herodes, sa kaniyang kaarawan, ay naghanda ng isang hapunan para sa kaniyang mga maharlika, mga pinunong kawal, at mga pangunahing tao ng Galilea; At nang pumasok ang anak na babae ng nasabing si Herodias, at sumayaw, at nakalugod kay Herodes at sa mga kasalo niya sa dulang, sinabi ng hari sa dalaga, Hingin mo sa akin ang anumang ibigin mo, at ibibigay ko iyon sa iyo. At isinumpa niya sa kaniya, Anuman ang hingin mo sa akin, ay ibibigay ko sa iyo, hanggang sa kalahati ng aking kaharian. At siya'y lumabas, at sinabi sa kaniyang ina, Ano ang hihingin ko? At sinabi nito, Ang ulo ni Juan Bautista. Marcos 6:21–24.

Ang pangako ni Herodes na ibigay ang kalahati ng kaniyang kaharian ay naganap sa araw ng kaniyang kapanganakan. Si Herodes ay isang sagisag ng Roma, at ang sampung hari ng Apocalipsis 17 ay inilalarawan ng sampung-bahaging pagkakahati ng Roma sa Daniel kabanata 7, at ng sampung daliri sa paa sa kabanata 2. Ang araw ng kaniyang kapanganakan ay namarkahan kapag ang ikaanim na kaharian ay pinalitan ng ikapitong kaharian sa batas ng Linggo, at sa ganitong diwa, ito ang kaarawan ng Nagkakaisang mga Bansa bilang ikapitong kaharian ng propesiya ng Biblia. Sa malapit nang dumating na batas ng Linggo, ang sampung hari, na kinakatawan ng sampung hilagang lipi ni Jeroboam, ay sumasang-ayon na ibigay ang kanilang kaharian sa halimaw sa loob ng isang oras sa Apocalipsis 17.

Sapagkat inilagay ng Diyos sa kanilang mga puso na tuparin ang kaniyang kalooban, at magkaisa, at ibigay ang kanilang kaharian sa hayop, hanggang sa matupad ang mga salita ng Diyos. Apocalipsis 17:17.

Bago natin talakayin ang hula ni Ezekiel sa kabanata apat, tutukuyin muna natin ang labintatlong ulit na tuwirang pagtukoy ni Ezekiel sa isang petsa. Ang labintatlong panandang iyon ay karaniwang nahahati sa pagitan ng sanlibutan at ng bayan ng Diyos. Ang sanlibutan na kinakatawan ng Ehipto ay tuwirang itinakda sa isang petsa nang anim na ulit, at ang Tiro ay tinukoy nang minsan, at sa iba pang anim na ulit ay ang Jerusalem ang paksa. Nagsisimula ang aklat noong 592 BC, na siyang ikatatlumpung taon ng ikalabingpitong siklo ng Jubileo, at tinutukoy ng talata isa ng kabanata apatnapu ng Ezekiel ang Oktubre 22, 573 BC bilang wakas ng siklo. Ang siklo ng Jubileo ay kumakatawan sa panahon ng pagtatatak ng isandaan at apatnapu't apat na libo mula 9/11 hanggang sa nalalapit nang kautusang Linggo, na siya namang kinakatawan sa isang fractal ng mismong kasaysayang iyon mula Disyembre 31, 2023 hanggang sa nalalapit nang kautusang Linggo. Ang kapuwa panahong iyon ay tinipong inilarawan ng Agosto 11, 1840 hanggang Oktubre 22, 1844.

Noong Agosto 11, 1840 ay walang iba kundi si Jesu-Cristo ang bumaba bilang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis 10 na nagdala ng munting aklat na dapat kunin at kainin ng bayan ng Diyos. Ang gayon ding anghel ay muling bumaba noong 9/11 upang markahan ang pasimula ng panahon ng pagtatatak. Ang gayon ding anghel ay bumaba noong Disyembre 31, 2023 upang buhayang muli ang dalawang saksi na pinatay sa lansangan ng dakilang lunsod na yaong espirituwal na Sodoma at Egipto, na doon din ipinako sa krus ang Panginoon. Ang pagbaba na iyon ang nagmarka sa pangwakas na yugto ng panahon ng pagtatatak. Sa loob ng praktal na yugto mula Disyembre 31, 2023 hanggang sa kautusan ukol sa Linggo, si Ezekiel na saserdote ay binibigyan ng pangitain tungkol sa templo sa langit. Sa panahong iyon, siya ay ginawang pipi at nagsasalita lamang kapag iniuutos ng Diyos na gawin niya iyon. Ang kalagayang iyon ay tumatagal hanggang sa malapit nang dumating na kautusan ukol sa Linggo, na kinakatawan ng pagkawasak ng Jerusalem.

Gaya ni Juan, si Ezekiel ay inutusan kunin ang aklat na nasa kamay ng bumababang anghel sa Apocalipsis 10, at inutusan ding kainin ang aklat ng panaghoy, pagtangis, at kapighatian.

Nguni't ikaw, anak ng tao, pakinggan mo ang aking sinasabi sa iyo; huwag kang maging mapanghimagsik na gaya ng mapanghimagsik na sambahayang yaon: ibuka mo ang iyong bibig, at kainin mo ang ibinibigay ko sa iyo. At nang ako'y tumingin, narito, isang kamay ang iniinat sa akin; at, narito, may isang balumbon ng aklat doon; At iniladlad niya iyon sa harap ko; at iyon ay nasusulatan sa loob at sa labas: at doo'y nasusulat ang mga panaghoy, at pananangis, at kaabahan. Ezekiel 2:8–10.

Ang mensahe ay inihaharap bilang isang tatluhang mensahe, sa gayon ay inilalarawan ang mensahe ng tatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat. Kaya nga, ito ang panatak na mensahe ng ikatlong anghel na nagtatatak sa mga nasa loob ng Jerusalem na nananangis at tumatangis dahil sa kasalanan ng iglesia at ng lupain, gaya ng inilalarawan sa ikasiyam na kabanata ng Ezekiel at sa ikapitong kabanata ng Apocalipsis.

At ang kaluwalhatian ng Diyos ng Israel ay umakyat mula sa querubin, na kinaroroonan nito, hanggang sa pintuan ng bahay. At tinawag Niya ang lalaking nadaramtan ng lino, na may sisidlang panulat ng kalihim sa kaniyang tagiliran; at sinabi ng Panginoon sa kaniya, Lumibot ka sa gitna ng lunsod, sa gitna ng Jerusalem, at lagyan mo ng tanda ang mga noo ng mga lalaking bumubuntong-hininga at dumaraing dahil sa lahat ng mga karumal-dumal na bagay na ginagawa sa gitna niyaon. Ezekiel 9:3, 4.

Yaong mga tumatanggap ng tatak ay nagdadalamhati dahil sa mga kasalanan ng iglesia at sa mga kasalanan ng lupain, at ang patotoo ni Ezekiel ay nahahabi sa kasaysayan ng Jerusalem at ng Egipto, mga sagisag ng iglesia at ng sanlibutan.

“Ang lebadura ng kabanalan ay hindi pa lubusang nawalan ng kapangyarihan nito. Sa panahong ang panganib at panlulupaypay ng iglesia ay pinakamatindi, ang munting pulutong na nananatili sa liwanag ay magbubuntong-hininga at dadaing dahil sa mga kasuklam-suklam na bagay na ginagawa sa lupain. Ngunit lalo ngang aangat ang kanilang mga panalangin alang-alang sa iglesia sapagkat ang mga kaanib nito ay gumagawa ayon sa paraan ng sanlibutan. ...

“Ang utos ay: ‘Dumaan ka sa gitna ng lunsod, sa gitna ng Jerusalem, at lagyan mo ng tanda ang mga noo ng mga lalaking nagbubuntong-hininga at tumatangis dahil sa lahat ng mga karumal-dumal na bagay na ginagawa sa gitna niyaon.’ Ang mga nagbubuntong-hininga at tumatangis na ito ay naghahayag ng mga salita ng buhay; sila’y sumaway, nagpayo, at namanhik. Ang ilan sa mga lumalapastangan sa Diyos ay nagsisi at nagpakumbaba ng kanilang mga puso sa harap Niya. Ngunit ang kaluwalhatian ng Panginoon ay umalis na sa Israel; bagaman marami ang nagpatuloy pa rin sa mga anyo ng relihiyon, ang Kanyang kapangyarihan at presensiya ay wala roon.” Testimonies, tomo 5, 209, 210.

Sa konteksto ng aklat ng Mga Panaghoy, ang pananangis at kapighatian, na sumasagisag sa tatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat, ang mga panaghoy at pananangis ay ang una at ikalawang anghel, at ang ikatlo ay ang pabalita ng kapighatian, isang sagisag ng hanging silangan na pinipigil ng apat na pumipigil na mga anghel ng Apocalipsis pito.

Ehipto

Sa aklat ni Ezekiel, may labintatlong petsang tinutukoy. Ang una sa kalipunan ng mga petsa tungkol sa Egipto ay Ezekiel 29:1, at ito ay kumakatawan sa 587 BC.

Noong ikasampung taon, sa ikasampung buwan, sa ikalabindalawang araw ng buwan, ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, iharap mo ang iyong mukha laban kay Faraon na hari ng Egipto, at manghula ka laban sa kaniya, at laban sa buong Egipto: Magsalita ka, at sabihin mo, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Narito, ako’y laban sa iyo, Faraon na hari ng Egipto, ang malaking dragon na nakahimlay sa gitna ng kaniyang mga ilog, na nagsabi, Ang aking ilog ay sarili kong pag-aari, at ginawa ko ito para sa aking sarili. Ezekiel 29:1–3.

Ang 587 BC ang taon ng pagkubkob, na nagsimula isa’t kalahating taon bago ang pagkawasak ng Jerusalem. Noong panahong iyon ay ipinahahayag ni Ezekiel na ibabagsak ng Diyos ang Ehipto, at na ang pagbagsak na iyon ay magpapakita sa bayan ng Diyos ng kanilang kahangalan sa pagtitiwala sa dragon ng Ehipto. Sa pagtatapos ng kabanata ay ipinahahayag na ang Ehipto ay ibibigay sa Babilonia, sa gayon ay itinatakda kung kailan ibinibigay ng sampung hari ang kanilang ikapitong kaharian ng hula ng Biblia sa makabagong Babilonia—ang ikawalong kaharian na kabilang sa pito. Ang hulang iyon ay natupad pagkaraan ng ‘labimpitong’ taon sa 571 BC gaya ng inilalahad sa pagtatapos ng kabanata. Samakatuwid, ang Kabanata 29 ay naglalaman ng una at huling pagtukoy sa pagpepetsang kaugnay ng Ehipto.

At nangyari sa ikadalawampu’t pitong taon, sa unang buwan, sa unang araw ng buwan, ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, si Nabucodonosor na hari ng Babilonia ay pinagpagal ang kaniyang hukbo sa isang dakilang paglilingkod laban sa Tiro: bawat ulo ay nakalbo, at bawat balikat ay nagasgas; gayunman ay wala siyang tinamong upa, ni ang kaniyang hukbo, mula sa Tiro, dahil sa paglilingkod na kaniyang isinagawa laban doon: Kaya’t ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Narito, ibibigay ko ang lupain ng Egipto kay Nabucodonosor na hari ng Babilonia; at kukunin niya ang karamihan niyaon, at kukunin niya ang samsam niyaon, at kukunin niya ang nasamsam doon; at iyon ang magiging upa sa

kaniyang hukbo. Ibinigay ko sa kaniya ang lupain ng Egipto dahil sa gawaing ipinagpagal niya laban doon, sapagkat sila'y gumawa para sa akin, sabi ng Panginoong Diyos. Sa araw na yaon ay pasisibulin ko ang sungay ng sangbahayan ni Israel, at ibibigay ko sa iyo ang pagbubuka ng bibig sa gitna nila; at kanilang malalaman na ako ang Panginoon. Ezekiel 29:17–21.

Ang ikadalawampung taon, sa unang buwan, sa unang araw ng talata labimpito, ay kumakatawan sa huling petsa sa labintatlong petsa sa Ezekiel, at ito lamang ang petsang pumapatak pagkaraan ng Oktubre 22, 573 BC. Ito ay kumakatawan sa panahong ibinibigay ang Ehipto sa hari ng hilaga sa Daniel 11:42–43, gayundin sa punto kung kailan ibinibigay ng sampung hari ang kanilang ikapitong kaharian sa ikawalong kaharian na mula sa pito. Natutupad ito kapag ang “sungay ng sambahayan ng Israel” ay nagsisimulang umusbong. Sa Isaias, ang Israel ay umusbong sa araw ng hanging silangan.

Pangyayarihin niya na yaong mga nagmumula kay Jacob ay mag-uugat: ang Israel ay mamumulaklak at magsusupling, at pupunuin ang mukha ng sanlibutan ng bunga. Isaias 27:8.

Kapag natupad ang Ezekiel 29:17, at ang dragon ng Ehipto ay maibigay sa hayop na makapapa sa nalalapit nang kautusan ng Linggo, ang huling ulan ay ibubuhos nang walang sukat sa Israel. Nagsimula ang ulang iyon noong 9/11 bilang isang pagwiwisik, gaya ng itinatanghal sa sagisag ni Cristo na humihinga sa Kaniyang mga alagad matapos Siyang bumaba sa lupa pagkaraang Siya'y umakyat sa Kaniyang Ama kasunod ng Kaniyang pagkabuhay na mag-uli.

“Ang ginawa ni Cristo nang kaniyang hiningahan ang kaniyang mga alagad ng Espiritu Santo, at nang kaniyang ipagkaloob sa kanila ang kaniyang kapayapaan, ay tulad ng ilang patak bago ang masaganang ulan na ibibigay sa araw ng Pentecostes.” Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

Ang hula ni Ezekiel tungkol sa pagbagsak ng Ehipto ay ipinahayag noong 587 BC, sa taon ng pagkubkob, at makalipas ang “labimpitong” taon ay natupad ang hula. Ito ay natutupad sa panahong kinakatawan ng bilang na “labimpito,” sa gayon ay kumakatawan sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu ng Daniel onse. Ito ay dapat matupad sa panahon ng pagtatatak sa isandaan at apatnapu’t apat na libo na inilalarawan sa ikasiyam na kabanata ng Ezekiel. Sa panahon ng pagtatatak ay ibinubuhos ang huling ulan, una bilang isang pagwiwisik noong 9/11 at pagkatapos ay isang ganap na pagbubuhos sa batas ng Linggo. Ayon kay Isaias, ito ay natutupad sa “araw ng hanging silangan,” at ang Islam ang hanging silangan, at ang Islam ang ikatlong “kasawian.” Ang mensaheng dapat kainin ni Ezekiel ay isang tatluhang mensahe, na ang ikatlong bahagi nito ay ang mensahe ng kasawian.

Ang labintatlong may petsang mensahe ni Ezekiel ay inilahad kaugnay ng Jerusalem, Egipto, at Tiro. Ang lahat ng iyon ay tumutukoy sa paghihimagsik na isinasagisag ng bilang na “labintatlo.”

Ipagpapatuloy natin ang pagsasaalang-alang sa petsa ni Ezekiel sa susunod na artikulo.